

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 730. Gregorii Pap. II. Annus 17. Leonis Isavr. Imp. Annus
15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

cum decem annis pene tribulacionis fuisse aut. Quod Alex Lutprandus auctor in magnam itac exorta. Dicit atque Penitenti afferens. Ratiocine eius plenum in eis locis ordinantur. hoc Paulus. atque deinde gratia.

Hoc eodem anno praecellere signa celestia de immensi clade Saracenorum in Gallia; refatur Beda qui videt, que descripsit his verbis: ^a Anno Domini incarnationis Christi annis circiter viginti uno, apparuerunt cometes duo circa solen, valentes istentibus terrae incidentibus. Vnde quippe solen nascitur ab oriente, alter viceps sequeretur solem occidente, quasi Orientem & Occidentem duos clados prefagi: videretur rursus alter noctis prædictarum exortum, ut virtus temporum metalibus immunis resurgat. Portabant autem faciem suam contra Aquilonem, quasi ad ascendendum acclivem, apparet, neque levior, et ad eum multo præli in eadem praestitia dignus sua persequitur. Quod tempore gravissima Saracenorum latet Gallias infera est, deinde et quod non multo post in eadem praestitia dignus sua persequitur. Iacobus lacuas hancque Beda.

Qui enim ante annos quartuor a Carolo Martello in Aquitania fuerant dira cede Saraceni confecti (vt fio loco superius dictum est) reparantes vires, nouos cogentes regnos, maiori impetu, sicut vehementer furore inter primum Galliam Narbonensem, inde in reliquias Galliarum provincias procellari potiti sunt ea, nuntiobus expugnatis. Quae strages in miseros Christianos, in terra templo de receptione, incendia, & sacrilegia, in factores cœles, in factra Deo virginis Itupra nefaria perpetravit, nemo puto mortalium scriptio, locutione signe fatus expresserit, qua ut vifum est Beda, dominus hisce longis ignis e cœlo clamantibus prænuntiari meavit.

IESV CHRISTI

Annus 730.

GREGORII PAP. II. LEONIS ISAVR. IMP.
Annus 17. Annus 15.

SECUNDUS annus septuaginta nonius trigeminus Receptoris, decimatercius Indictionis, quo Leo Imperator, quod minus veritate polleret, eò magis violentia si spandum posset, vt quam promulgauerat hereticis habilitate. Quod enim conciliato Lutprando Rege Lombardorum, res Italie turum collocare videbatur, inita præferent concordia inter Exarchum atque Romanum Pontificem, liberius posse agere in Orienti filii vifus, primis omnium sanctissimum Patriarcham Germanum Orthodoxorum antequam aggrederetur, quem ad eis Italiam sedans videt in hanc die in factry (vix diximus) pafus est, factus enim ut libi videbatur, vel compot, eum magni de throno depositione ignominia in eum illi, in locumque eius impium hereticum econsolatam Anafallum Syncellum tyranneum habegit, nullo exhibito, vel in depositione illius, vel in promotione illius, confilio faceradum, vel cleris, et principi canonorum autoritate, omnia sibi pro arbitrio rendicente hereticum Imperatore. De his dictis primum omnium, quae de abdicatione ipsius Theophanes scripsit, audiamus.

Espuma idem Lutprandy, tertiadecima Indictionis, tertia feria duplo Le Sibrium, concionatus ad populum, contra facta a reverentibus celebrant iconas in triennali decem & novem tabernaculis, aduersus quoque Germano sanctissimum Patriarcham, secum posse illi persuaderi, quod subscriberet contra sandaliam. Sed forte Coristi seruus mollescens atque cens detesta latitudine opus, cum verbum veritatem etiæ disserat, aveniatur somnum sacerdotum, tradens pallium, et post multos dilectissimis sermones dicens: Siego san losan, mitte me in mare. Atque uenerali quippe Synodo immutata fidem impossibile est, multo scindens apostolicam doctrinam & Paternam traditionem, Imperator: et ariens ad locum qui dicitur Platani, in parente domus sua quieti operatur, summo sacerdotio fundit annu-

quis uero decim, mensibus quinque, & diebus septuaginta annis quidem, ut dictum est superior. nec de abdicatione portus quam compositione Germani Theophanes. Verum Joannes Damascenus, qui libo visebat & scribebat tempore, nequam ita placide, sed cum ignominia factam ab Imperatore abrogationem sati testatur, ipsumque in exilium ei sermifum, nam audi: ^b Et mens (inquit) beatus Germanus ab ipso persecutus, & in exilium missus est, & compagno aliis patribus, quoniam nomina nos ignoramus. Nomen id Latronum est. Cetero, sic igitur de Germano maiorem fidem præstandam Joannes Damasceno quam Theophani quisquis iure definiet: cum præfert ex Actis sancti Stephani martyris sulciantur, que paulo post redditum lumen; & ex historia de sancte Euphemia reliquiarum translatio-

^a Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

Sed quod de subrogatione successoris, studio Imperatoris tyrannice facta idem scribat Theophanes, audiamus. Subdit hanc ipse.

PORTA undevicesima Kalenda Februario creant falsi nomi. Ne Anastasiam dicipulam & synclaram eiusdem beati Germani, conseruent Leonis impetrati proper amorem principatus mundani, hunc ipsam Constantinopolis prouenient. ^c Sane Gregorius sanctissimum Praefatum Romanum (quemadmodum predicauit) anastasiū nra cum libello abiicit, Leonem per epistolam tamquam iniquum agentem redargens, & Romanum cum tota Italia ab illo in imperio recedere faciens: Infamens ergo Tyrannum contra venerabiles imagines persecutionem tecerit, pertraxit multi clerici & matachi. O religiosi! Luctu retra percutiatis sunt verbis. In cuiusque Theophanes res huius anni, sed de ipsis ita peritus, Gregorius Lutprandus per epistolam, qua multa sunt nota, redargit. Sed & leones bicos cum Oriente Episcopi anathematibus fuddit, hoc ipse, intelligens Joannem Damascenum, quem priubyterum cognomento Chrysostomum nuncupatum tulit gradit. Sed quod his confitentibus habeat Anatolius Bibliothecarius in Gregorio post recitat: quae superiori sunt anno relata, videcamus.

Per hanc (inquit) clarum imperatori malitia, pro qua perfidieque laetus Ponit: ita ut compellet et unnes Confartimperi habitant, tam virtute, quam blandimentu, ut deparent vocatumque habeantur imago tam Sanctorum quam eis sancte Germani, vel omnium Sanctorum, easq; in medio cunctata, quod auctoritate crucis effigne trement, & omnes de悼arent deinceps Ecclesiastis. Et quia plerique in eisdem cunctatu populo tale scismi fieri precepissent: aliquantus capite truncati, ab parte corporis abscisa penam pertulerint. Pro quo causa etiam Germanus Constantinopolitane Ecclesia Antistitem, eo quod ei consenserat priuilegiis, Pontificis primaria idea impetravit, subiug complacito Antistitem prebyterianis in eis loco constituit. Qui in sua Synodus ad Gregorium felicem Romanum Pontificem: cum tali prædicta com confitentibus reperire ut sanctus non censue ut fratrem & confacerdotem solito; sed rescripta communioris, non ad Calabria, ne se converteret fidem, etiam exterritorum a sacerdicali officiis mandavit, Imperator quoque mandauit, salutare iudeos, & ut a tali exercitu ab inferni desinat et scriptis communis, a. Anatolius. Quod vero non oportet parallelo omnino, tunc demum factum est, ut idem Pontificis tamdem eum de Imperatore, utpote penitus impudentem hereticum cognitum & declaratum, fuerit anathemate execratus, tumque Romanos, tum Italos ab eius obedientia recedere penitus fecerit, qui ante id ipso (ut vidimus) simul facere sapere tentauit.

Recinerat haec habens rebellantis populi feppe Gregorius, neaduersus Imperatorem penitus rebellares, quia id spes aliqua esse potuit, ut sepius monitus promulgatum de imperatore revocaret edictum, non curans se ob eam causam sapienter vita in dilectione adductum. Vbi autem eumdem neque verbis scriptive à cepitis potuit renocare, neque beneficijs contineat, quin in deterris laberetur: tempus iam aduulcne ratus, ut fecerit ad infidem admoueretur arboris infelix, Apostolica autoritate. Succidit eam, & clamat. Quo tonitu excitatus fideles occidentales, mox deficiunt penitus a Leonis Imperio, Apostolico Pontifici inherentes. Sic dignum posteris idem Gregorius reliquit exemplum, ne in Ecclesia

^a Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

^b Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

^c Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

IV.

^a Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

^b Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

^c Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

V.

^a Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

^b Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

^c Iacobus Damascenus de iustitia & misericordia Christi, cap. 10.

c Pan. 4.

Accidit etiam iijdem diebus quod nos esse

Accidit etiam iisdem diebus (quod non praecepimus) ut Gorothum populus, qui incoleret regionem trans Euxinum Pontum, defundit suam puerorum episcopatam, et elegerint Ioannem quendam ianachoritum, et conferandam mitterent Confluentem Germanum Patriarcham qui ne pollicentur herosum contagio, milibus ab eis est in Iberiam trans Pontum translati, sed Episcopatu[m] regionis illius conseruanda, et eius memoria celebris in Menologio die vigintiunius.

VI.
Sed res gestas in eo tumultu Constantinopoli plenius videamus, quas Theophanes siccum adeo, paucis vix degustatis praeterire videtur. In Actis vero S. Stephaniani oris Martyris tunc scriptis suis hac digna memoria narrantur, in depositione S. Germani & lugubratione Anatolij accidisse: Imperator milites gladiis acutissimis mortui, qui sautum virum contumelioso habuerunt, a plagiis male multatam illam extubarent. Ispe tamen, statim ad mortuorum cum & quae tam vitæ genio se consultat, ac contra Ecclesiam omnes illi persecutor & contumeliosus, tamq[ue] inferni in medium perniciens, atq[ue] agno morte implens non modo ab egegno pastore ex elevationem sed etiam ob eius, quem in ipsius locum subrogauit, manum animatum. Confusus enim felicissimum Patriareum, hoc est: cunctum vel dies sole fidejuxi hominem iaceat, nemoribus seruans dñe p[ro]fessum, qui in omnibus rebus ipsi offensus, ac temporis causa obsequio periret, atq[ue] omnia ea que ab ipso regerentur, Jerusalim in modum lundat, hinc quoq[ue] perniciose gratia patrionum se adiungebat. Ex ipsis reliqua suo sunt loco c. cinda. Sic igitur Constantinopolitanæ Ecclesie propriae auctoribus, cum ex ea subducatur est S. Germanus Orientalis Ecclesia lucerna, ardens & lucens, vrpote qui non solum sanctis operibus & fidelis Catholice defensione vnitierum illustratur Orientem sed & scriptis ipsam Ecclesiam Catholicam luce perfuderit, vrinam exstant omnia, aqua ea præserbit, quæ ex ultro maiori conscribit. Porro cunctis Germani Patriarchæ, præter Theoriam rerum Ecclesiasticarum, & homilias, aliisque nonnulla, quæ edita sunt in Bibliotheca sanctorum Patrum, extat in Bibliotheca Vaticana liber, qui interferunt:

N. 435. Прапори митрополії Університетської відповідь до папи
Ad Marinum Consulam & notarium oratio de vita
defensionis.

439. Item in Collectaneis quibusdam Gragis canonum & legum, est eis veluti constitutio quadam, in qua perfringit Italos, tamquam Imperatori suo non imperatores.

577. Annotations quadam in Dionysium Areopagitam praeter illas, quarum superiori meminimus epistolaramque in Synodo generali VII. Aet. 4. citantur.

fantes, plurimam. Cenobia a fundo datus anniversario celebrata: aet. car. tenuo eorum imaginem in vestes atque bandum. Nouam domum docet comp. acutus. b. Ex documentis iux. vpt per Prophetam. Inquit Spiritus tunc in corde tuum Domini ex Hierosalem. Non poteris et aliud agere & temporenum nuntiari sufficere: sed ceteris operis in ea sunt alieni, rursum & latius patet. Ite ad dominum Patrum vestrum amantem eum, ut eum non negat.

Epistola ad Ioannem Episcopum Synnacorum.

Epistola ad Constantium Episcopum Nac-
colit.
Epistola ad Thoman Episcopum Claudio-

politem.
Ioannes Cyriacitus libro 8. cist. a Germani. *Exponit*
rebus suis, sed est expositionem fidei.
Photius in Bibliotheca cap. 233. Germani Patriarcha
et Sacerdos. Sed non dubito quin in aliis Bibliothecis a
lia plura sanctissimi viri latente scriptorum munimenta,
qua aliquando Deo veliente, prodens in lucem.
Sunt praeceps Constitutiones synodales sancti Ger-
mani. *Exponit* nebus suis in modis variis et variis
can Regibus, sed apud apollinis et cornu faciebat et ratis,
Doderibus Christus dedit. Et in secunda editione: *Indice in quoque populi tribu-*
gue, viri, muliere, pueri, sine, adolescentes, in ante, pro, Cate-
phoriam sancta: Sitio engraviatur et vobis per quid et quod
clerici Catholici a sancta Apollonia a Petros, ex Contra-
pam ad hunc usq. item translatum, cum usi uictoria, nec
adversarii, etiam in primis, etiam in primis, etiam in primis, etiam in primis,

VII. **Celebratur** in Menologio Basili^m Imp. (ita nominatur quod eius ius*f* collectum est) die duodecima Maii; memoria S. Germani, b*e* & alteritur nonagenaria ex hac vita migrat. **Cuius tempore** Constantinopolis claruit sanctitate Stephanus Abbas, quem ex monasteriis ad regem S. Germanus vocavit Constantinopolim ad regendos monachos di*c*iplina solitos, cuius anniversaria dies agitur in cod*e* Menologio Basili^m Imp. decimateria mensi Ianuarii.

CHRISTI GREGORII PAP.
LEONIS ISAVR.

Digitized by srujanika@gmail.com

...quod expolitum est ipsorum
...in primis utentes exanimem
...conseruare possunt. sed loquuntur talibus
...adversariis, quod nullus est populus
...christianus, et ista confutatio
...in primis utentes eis faciat: Si
...quidem in rebus religiosis regnum
...secularium est iudeorum regnum
...secularium. Manetque ergo iudeorum
...regnum. Et resounding Lentum in
...ceteris legibus, qui sunt Christiani
...adversarii, Zecaria aaron
...et Cyprianus illam, quoniam Stillic
...et Chrysostomus appellaverunt. Non legamus
...taciturnos quos non scripta recepta
...scripta aperte. Quoniam enim eius
...mentem tam pro magistris tam et
...discipulis, sed scripta et colliguntur
...scripta, et fidei homines meos
...nam et alii auctoribus, et habent
...de fide Orthodoxa. ² At de lau
...natio qui eruditus. Nostores, a pra-

IESV CHRIS
Annus 73L

ad eum pro animam suam resurrexit. Itē rursum dicendum, inquit Propheta vestitū, qui vobis locutus sum verbo domini, quoniam inueniens exiit in conuersatione, imitemini simus. Verbum non solum inquit Iohannes Reges sed Apostoli, & Propheta dicens, agit Doctores, & paulo post: Regum est cunctu aduentus. Ecclesiastica vero confitit Patriarcha dicens, Doctores in imperio spirituum nostrorum sunt. Sicut scilicet paulus Samuelem quod in contingit: Abscondit regnum eius Deum, &c.

Accursum de iudeo interius hoc exprimbris in Iacobinatione i Manichei, inquit Euangelium secundum Thomam: Erat secundum Lumen in Angelum scribit. Non ergo Logos filius per se mundum fecit dictum rendicantem: Non enim dicitur legem, qui clavis Christianismi nominaretur, Orthodoxum persequatur; Zenonem item & Anatolium, & Helenum & Constantium illam, qui in Sicilia fuit, & Barnabae & Philippum appellaverit. Non ergo regula sed patris instituta inquit quam nos scripti Ecclesiam cœlestis constitutis de paternis auctoribus. Quoniammodum enim in eodem rursum sumus literarum præmulgatum est Euangelium sic in invenientia nostra esse scriptum est constitutum, ut Christus Deus carnaledum, & fidei bonum imaginabile experimenter, fidem in Crux aloraret, &c. habet eadem in commentario de fide Orthodoxa. At de Iohanne haec tamen fides modo quod erudiant Novatores, præfertur vero Poli-

IES V C H R I S T I

Annus 731.

Q VI sequitur annus Redemptoris septingentesimus quinagesimus primus Indictione decimaquarta, fuit omnino sancti Gregori Papae lugubris. Qui contigit (inquit Anatalius) tertio Idus Februario Indictione decimaquarta, cum sedisset annos sexdecim, menses octo & dies viij. De quo prater illa quo dicta sunt superius certis annuntiatis, huc de eodem idem Anatalius habet: *Hic quatuor tempore, ut in quarta feria seicunum atque viij annis velut in fere, in Ecclesia in qua non ubi habebat, inquit, Orationes & orationes in nomine beati Petri Apostoli, duecens orationes mutata in novo respectu, & circumvagans altare pariter ducens, ac distinxit doctores Apostolos, pensantes libra etiam ducens, & in finibus fecit calceum etiam per ipsum.*

* *Omnes orationes apud duas preces, penitentes libras triginta, & penitentes etiam per pacem eam penitentes libras viginti edidit & posuit. His duas omni libra, monasteriis, diaconis, & mansionariis plus de milia centrum sexaginta, & ad luminaria B. Petri apud solis molle. Hic fecit ordinationes quaque, quatuor per mensem septendecim, & viam mensi suu, etiam tunc presbyteros XXX. diuinae IV. Episcopos per diversa loca e.t.c. Qui & sepolitus est ad locum Petrum Apolloniu tertio Idus February Indictione XIV. Leonis & Constantii Imperatorum: & cœsauit hospitium etiam dies quatuor, haec tamen Anatalius. Apud quem adiunxit inuenimus in aliquibus exemplaribus mensuram, quod repugnat ijs quo dicuntur ab eodem Anatalio etiam hoc scilicet Gregorio tertio. Porro Gregorius deinde dicitur receptus est inter Sanctos, anniversarij que nuntio cultu in Ecclesia perseverat. Cum si scripta extarent, resque ab eo gesta diligentie scripta mandata essent, Gregorio magno haud in morem exultimur. Preter quibus ipsius fuit Reconciliationis liberum vnuum ad annum Imp. & saluum ad Episcopum Constantiopolitanum, & alia. Et igitur defuncto, hoc eodem anno die 16. in aliud mensis in locum ipsum Gregorii subrogatus est, non Gregorius eius nominis tertius, de quo hac idem Valerius.*

Gregorius tertium natione Syrus ex patre Iohanne, vir misericordia & valde sapientia, in dilectione Scripturae sufficienter instruimus. Latine, lingua eruditus, Psalmos anno 15 per ordinem memoriter retinet, & in eorum sensum subtilissima exercitatione

timatio, lingua quoq; in lectione politis, exhibitor omnium beatorum operum, deo florentium, sicut salutari a predictis. Fidei Catholicae & Apostolice immunitate confirmator, perennatus suo matre corda sicut in coram am. Ordinatio Fidei emulatus ac defensor fortissimus pauperum amator, & erga imperiis proximorum, non solum mentis pacem, sed studiis sed laboris solicitudi, captivorum etiam redemptor, orbis omnium quoq; & videtur largiter, necessaria tribus, amans religiositatem in Christi ana norma, & religiose violentibus, & Detinorem habentibus in his predictis directis excellentibus, Deo faciente peruenit ad ordinem presbyteratum. Quem viri Romani, seu omni populo a magno ad parvum dimissi impetravisse permisit, subito enim eius decesserit de his scilicet magistris, dum in obsequio sui antecessoris effigie intentum, vi absentes in Pontificatus ordinem eligerunt, hanc de eius vita ante Pontificatum, & ipsius electione Anatalius.

Exigebat quidam temporis vehementis perturbationis, ut qui videtur optimus, idem quam citissime eligetur, ne capite deficeret Romanus populus, qui (vt vidimus) ab Imperatore hereticorum penitus se subtraxerat, atque cuncti non defecerat, cum adiuvio in Italia vigeret potentia in Exarchio. Sic igitur Gregorius eleitus in thronum Aposolicum, nihil antiquius habuit, quam obortam habefuit extirpare: cuius rei gratia lectorum ad radices admonens, primum omnium, Imperatorem Leonom eius auctorem petit litteris Aposolicos, ad eumque legatum misit. Sed vitam licet arcus fortis misit, ita emissa figura plumbea non fuile. Quidnam acciderit, ex eodem Anatalius res gentis eiusdem Gregorii proleque au- diamus.

Fuit autem (inquit) Gregorius Papa tertius temporibus Leoni & Constantini Imperatorum, ea perfectione grauante, quae per ipsi mota est ad depositionem & destructionem sarcorum in omnem Dominum nostrum Iesum Christum, & sancta Dei Genitrix, sanctarum Apostolorum, omniumq; sanctorum Martirum & Confessorum. Pro quoque idem sanctissimum vir. vt ab hoc religuerent ac se removente errore, commentaria scripta, vigore Aposolica. Sedu inflata (quemadmodum & sancta memoria defensor p̄m duxerat) misit per Gregorium presbyterum, qui humanae dulci timore, non eadem scripta Imperatori porrexit. Siquidem Leonis rugientes & fuscientes crudelitas ipsa oculis vix perterrit. Maior enim praesens vidit, quam quae fama percepit; adeo veritatem corruptus defecit in penitus animo, tutius ratus non dare litteras, quas acerrimas esse sciebat, quam defecit in dilectione adducere. Sedis Aposolique misericordia. Sed quid in cum Gregorius Papa statuerit, Anatalius audi de Greg. ipso presbytero illa subdenter.

Reverens fecam illas litteras in cuiusdam Romanam reducens, ipsi familiis Pontificis patre exit, confessio, se faciens tecum culpa. Quem magis communione omnifex ipse volat, ad ordinem sacerdotialium priuare. Congregari enim Episcopis qui in Urbe cœlent, vel in proximis Ecclesijs, Concilium ab ipso Pontifice cœlesti congregatum, vb; inter alias causa eiusdem Gregorij triplice gravi, in medium allata est; praloquoriusque ipse Gregorius Papa facinus detellans, sententiam depositionis latrone cum cœlent in eum, ne id faceret, Episcopatum preces intercesserunt, cum idem Gregorius presbyter reus, emendaturum se quod peccasset, sponte, liberisque promisit, imputaturum le Perrum pollicitus, quod eti timore perculius ab animi propulo excederet, postea reperita latronis confessione, mortem tandem libenter animo suscepit, at enim de ipso Anatalius: *Cei nempe Pontifici resistente Canili, & obsecrante tunc Conclio quam optime ibi ut non dispiceretur sed magis deim presbyter penitentia submittetur; illi imposita digna paucitate, iterum scandale cum offensa scripta apud Regiam duxerit vibem, sed quod hac secunda legatio cotigile appareat anno sequenti suo loco de ipso curari sumu.*

Qui sic comparatus erat Leo, vt nec audire vellit? Romano Pontifice veritatem eos qui ipsam proprietam nolenti suribus ingerebant, procul in exilium ejercere conseruerunt. Inter alios autem fuit vir sanctissimus qui successerat sancto Germano in Cyziceno Episcopatu Aemilianus, cuius natalem diem celebrant Graeci in Menologio